

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 3C/104/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511206604
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2511206604.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobkyne: F. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X, 040 01 A., zastúpenej: JUDr. Matúšom Hribom, advokátom so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov proti žalovanému: MERK REALITY, a.s., so sídlom Gorkého 8-12, 811 09 Bratislava, IČO: 35 787 198, zastúpenému: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 36 860 891, o zaplatenie sumy 2.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 333,33 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 333,33 eura od 04.12.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 66,66 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 25.05.2011 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 27.03.2011 do zaplatenia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že počas kúpeľnej liečby u žalovaného na neupravenom schodišti spadla a poranila si ľavý lakeť a ľavé zápästie s mnohými diagnózami špecifikovanými v lekárskejších správach. Keďže žalovaný zodpovedá za škodu na zdraví, žalobkyňa ho oslovila s pokusom o mimosúdnu pokonávku, žalovaný na jej zákonné nároky nereagoval. Žalobkyňa taktiež uviedla, že posudkom o bolestnom jej ošetrojúci lekár stanovil a ohodnotil bolesť na 45 bodov. S predmetným úrazom mala aj iné nemalé výdavky, ktoré si uplatňuje v predmetnom konaní o náhradu škody na zdraví, s tým, že ich bližšiu špecifikáciu bude podrobne špecifikovať na pojednávaní. V rámci právnej kvalifikácie žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti.

2. Na základe písomnej výzvy súdu na špecifikáciu žalovanej sumy bolo dňa 08.04.2013 doručené podanie žalobkyne zo dňa 4.4.2013 (č.l. 16), v ktorom špecifikovala žalovanú sumu (istinu) vo výške 2.000,-€ tak, že suma 500,-€ predstavuje polovicu sumy, ktorú zaplatila za poukazy pre tri osoby (svojho pre svoju sestru, jej manžela a žalobkyňu), dôvodiac tým, že po úraze sa jej sestra a švagor museli venovať žalobkyni a nemohli využívať služby naplno; ďalšia suma 500,-€ bola uplatnená titulom bolestného a výdavkov za lieky a cestovného k lekárom a na ošetrenia a suma 1.000,-€ titulom ušlého zisku za prácu, ktorú mala od januára 2011 vykonávať ako fyzioterapeut pre T. L. H. Q. s odmenou 200,-€ mesačne.

3. Okresný súd Piešťany medzitýmnym rozsudkom pod č.k. 3C/104/2011 - 242 zo dňa 23.02.2016 rozhodol, že nárok žalobkyne na náhradu škody je čo do základu dôvodný. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením pod č.k. 9Co/169/2016-263 zo dňa 30.11.2016 tak, že napadnutý medzitýmny rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu bolo uvedené, že žalobkyňa sa v samotnej žalobe k podrobnostiam jej pádu nevyjadrila, k pádu sa vyjadrila v rámci jej prvého výsluchu na pojednávaní dňa 25.03.2014 (č.l. 48), následne sa vyjadrila na pojednávaní dňa 29.07.2014, s tým, že (podľa názoru odvolacieho súdu) žalobkyňa jednoznačne nezodpovedala to, kde sa jej stal úraz. Z výpovede žalobkyne možno jednoznačne len usúdiť, že nešla po zelenom koberci (ľavá strana schodiska z pohľadu spredu hotela), teda nešla po tej strane schodiska, kde sa mohla pridržať i zábradlia, tomuto (kobercu) sa však vyhla práve preto, že predchádzajúci deň tu spadla jej sestra. Odvolací súd uviedol, že z fotografie schodiska predloženej žalobkyňou jednoznačne vidno, že pri schádzaní zo schodov po tejto strane bolo možné schádzať po zelenom koberci, prípadne sa pridržať i zábradlia, pri chôdzi stredom schodiska nebolo možné použiť žiadnu oporu a použiť schodisko v jeho pravej časti bolo nekomfortné, pretože tu boli osadené pomôcky pre kočíky a kufre. Ďalej bolo v uznesení odvolacieho súdu uvedené, že výpoveďou svedkyne P. P. Š. bolo jednoznačne potvrdené, že k pádu žalobkyne došlo na schodisku žalovaného, jej výpoveď nemožno označiť za nedôveryhodnú len kvôli tomu, že s odstupom času sa jej niektoré pre ňu nepodstatné fakty môžu zlievať či zahmlievať, svedkyňa jasne a nespochybniteľne opísala to, čo opísala aj žalobkyňa, a to pád dolu schodmi, ktorými viackrát preletela. Svedkyňa potvrdila šmykľavosť schodov, nakoľko niekoľkokrát denne po nich schádzala kvôli venčeniu psa. Odvolací súd poukázal ďalej na to, že žalobkyňa za príčinu svojho pádu označila zľadovateľé schodisko, pričom svedok D. P. L. sa vyjadril, že kamenné schodisko je v prípade mrazov klzké ako každý kameň (pozn. schodisko tvorí kameň), a preto na toto schodisko dali exteriérový koberec (umelá textília), ktorý zamestnanci hotela posypajú. Podľa odvolacieho súdu preto možno schodisko považovať v čase pádu za klzké a zľadovatené, čo žalovaný ani nepopieral. Odvolací súd k obrane žalovaného, že k pádu žalobkyne nedošlo na schodisku hotela uviedol, že za prevádzkové priestory hotela zodpovedá žalovaný a ich súčasťou je nepochybne aj sporné schodisko. Skutočnosť, že v čase pádu žalobkyne sa na schodisku či v jeho blízkosti nepohybovalo viacero osôb, ktoré by vedeli presne a podrobne opísať pád žalobkyne, nemožno pričítať výlučne na jej ťarchu. Žalovaný neposkytol v konaní žiadny dôkaz preukazujúci, že žalobkyňa spadla mimo schodiska. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval v napadnutom rozsudku zodpovednosť žalovaného v zmysle § 420a OZ, s tým, že žalovaný ako prevádzkovateľ hotela je povinný si počínať tak, aby schodisko, ktoré je jedinou prístupovou cestou do hotela, umožnilo jeho klientom bezpečný transport do hotela i z hotela. Schodisko je súčasťou hotela, preto súvisí s jeho prevádzkovou činnosťou zameranou na poskytovanie služieb hotela. Je nepochybné, že ide o zodpovednosť objektívnu, žalovaný je povinný zabezpečiť schodnosť schodiska bez ohľadu na vonkajšie poveternostné vplyvy. Súčasne odvolací súd s poukazom na ust. § 420a ods. 3 OZ uviedol, že žalovaný sa môže zbaviť zodpovednosti, a to i čiastočne, ak ku škode dôjde aj vlastným konaním poškodeného (§ 441 OZ). Keďže žalobkyňa bola povinná si počínať tak, aby predišla novej škode, bolo jej povinnosťou počínať tak, aby ku škode nedošlo. Bolo na nej, akú cestu dole zo schodov zvolila, kadiaľ išla, ako si teda všeobecne pri schádzaní zo schodov počínala, či bola dostatočne opatrná a obozretná, alebo či sa správala primerane k danej situácii.

4. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 12.11.2013 (č.l. 22) a špecifikácia žaloby zo dňa 4.4.2013 na pojednávaní dňa 3.12.2013 (č.l. 37). Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.11.2013 (č.l. 27, resp. 64) namietal jej dôvodnosť, uplatnený nárok žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Svoju zodpovednosť za škodu odmietol s odôvodnením, že sa nedopustil porušenia žiadnej zákonnej povinnosti. Zdôraznil, že ako prevádzkovateľ hotela, v ktorom sa ubytovávajú i starší ľudia, prípadne ľudia s obmedzenými pohybovými schopnosťami, si je vedomý dôležitosti jednoduchšej a bezproblémovej schodnosti predmetných schodov (na ktorých malo dôjsť podľa tvrdení žalobkyne k pošmyknutiu), ktoré sú prístupom k hotelu, a preto na bezpečnú schodnosť je z jeho strany kladený veľký dôraz v ktoromkoľvek ročnom období. Odmietol tvrdenia žalobkyne o nedostatočnom udržiavaní schodnosti schodiska a prístupových ciest k hotelu, tvrdiac, že tieto boli riadne zabezpečené, najmä zbavené ľadu, snehu, námrazy a boli v úplnosti vhodné pre bežnú chôdzu. Namietal i dôvodnosť výšky žalovanej sumy

a výšky úrokov z omeškania, keď podľa jeho názoru nie je možné uplatniť si odo dňa vzniku úrazu, ale až po uplatnení nároku, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, čo žalobkyňou nebolo realizované.

6. Zástupca žalovaného na pojednávaní (č.l. 54) uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú, má za to, že nie je zodpovedný za škodu na zdraví žalobkyne, nakoľko neporušil žiadnu zákonnú povinnosť. Argumentácia žalobkyne je podľa jeho názoru v rozpore so skutkovým stavom. Potvrdil, že žalovaný je prevádzkovateľom O. X. v X.. Rovnako ako v písomnom vyjadrení k žalobe zdôraznil, že kladie vysoký dôraz na udržiavanie predmetného schodiska, keďže toto je vstupom do hotela. Žalovaný namietal neurčitost' špecifikácie výšky uplatneného nároku, dôvodnosť jednotlivých zložiek žalovanej sumy podľa jeho názoru nebola preukázaná. V tejto súvislosti uviedol, že žalobkyňa, jej sestra a švagor v plnom rozsahu využili ubytovacie a stravovacie služby poskytované žalovaným, pričom sestra žalobkyne spolu s manželom mohli využívať ostatné služby hotela, nakoľko zdravotný stav žalobkyne nebol taký, ktorý by si vyžadoval celodennú starostlivosť týchto osôb o ňu; žalobkyňa pritom mohla využívať služby hotela zodpovedajúce jej zdravotnému stavu.

7. Zástupca žalobkyne v písomnom podaní zo dňa 13.6.2014 (č.l. 80, resp. 116) uviedol, že svedkom pádu žalobkyne zo dňa 27.12.2010 (utrpeła zranenie ľavej ruky na schodoch) bola P. Š.. Okrem iných skutočností (uvedených samotnou žalobkyňou v rámci jej výsluchu) zástupca žalobkyne špecifikoval a odôvodnil škodu, ktorá vznikla žalobkyňi v dôsledku jej pádu na schodoch hotela dňa 27.12.2010, pričom celkovú škodu vyčíslil v sume 2.818,71 € s dodatkom, že uplatňujú len sumu 2.000,-€ v zmysle podanej žaloby. Uviedol, že žalobkyňa zaplatila za pobyt v zariadení žalovaného sumu 1.072,-€ (fa. č. XXXXXXXXXX), no v dôsledku zranenia žalobkyňa nemohla využiť predplatený pobyt v celom rozsahu, pričom aj jej spoločníci museli veľkú časť pobytu venovať pomoci žalobkyne, a teda žalobkyňi vznikla (skutočná) škoda v podobe nemožnosti vyčerpať predplatenú dobu pobytu od 28.12.2010 do 02.01.2011 vo výške 1.072,-€. Súčasne si uplatňuje bolestné vo výške 670,05 €, t.j. za 45 bodov pri hodnote 1 bodu v roku 2010 vo výške 14,89 €. Žalobkyňa taktiež vynaložila náklady v podobe úhrad za predpísané lieky vo výške 66,66 € (dňa 7.1.2011 v sume 14,42 €, 7.2.2011 v sume 2,91 €, 10.2.2011 v sume 4,24 €, 21.3.2011 v sume 27,76 €, 25.3.2011 v sume 17,33 €) a 10,-€ uhradila za USG dňa 1.4.2014, teda spolu 76,66 € ako účelné náklady spojené s liečením. Náhradu straty na zárobku vo výške 1.000,-€ si žalobkyňa uplatňuje z toho dôvodu, že pred nástupom na pobyt mala dohodnutú prácu u p. H. Q. za odmenu vo výške 200,-€ mesačne, pričom dohodnutú prácu nemohla vykonávať počas doby trvania liečby, t.j. 5 mesiacov (od plánovaného nástupu do zamestnania dňa 2.1.2011 do skončenia liečby). Z dôvodu poškodenia zdravia nemohla žalobkyňa počas liečenia nastúpiť do zamestnania, v dôsledku čoho jej vznikla škoda v podobe straty na zárobku. Škoda žalobkyne predstavuje prinajmenšom suma 2.818,71 €, z ktorej si žalobkyňa uplatňuje len 2.000,-€ v zmysle podanej žaloby.

8. Zástupca žalovaného na pojednávaní (č.l. 104) vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k sume 572,-eur týkajúcej sa zaplatenej sumy za pobyt, k sume 170,05 eura týkajúcej sa bolestného a k sume 76,66 eura týkajúcej sa úhrady nákladov spojených s liečením, dôvodiť tým, že uplynula dvojročná premlčacia doba odvetdy, čo sa žalobkyňa dozvedela o škode, ako aj o tom, kto za túto škodu podľa nej zodpovedá. Súčasne namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie, ktorá skutočnosť má vyplývať z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, z ktorého je zrejmé, že vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej prišlo k pádu žalobkyne, je spoločnosť C. Q. Q., Q..J..H., pričom žalovaný je len nájomcom. Ďalej poukazujúc na potvrdenie lekárky pracujúcej v predmetnom hoteli uviedol, že žalobkyňa si riadne vyčerpala všetky procedúry, ktoré mala naplánované. V ďalšom poprel dôvodnosť nároku na bolestné, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa nepodriadila pokynom lekárky poskytujúcej jej základnú starostlivosť bezprostredne po páde, keď na upozornenie, aby končatinou nehýbala, sa snažila dať priložený ľadový obklad z končatiny dole (pozn. súdu - dekurz pacienta). Napokon v správe z tohto ošetrenia sa konštatuje, že sama žalobkyňa uznala, že nemala vhodnú obuv (s podpätkom a s hladkou podošvou). Podľa názoru žalovaného žalobkyňa zapríčinila pád sama tým, že nešla po schodoch po strane, na ktorej sa nachádzal koberec a zábradlie, no išla po opačnej strane, ktorý je určený pre batožinu a kočíky.

9. Zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení označenom ako právny rozbor veci zo dňa 23.09.2014 (č.l. 163) uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zotrváva na svojom právnom názore, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala rozhodujúce okolnosti, a síce, že miestom pádu bolo schodisko O. X., že príčinou pádu bolo porušenie povinnosti žalovaného udržiavať schodisko schodné, že jej v dôsledku pádu vznikla škoda (v žalovanej výške) a napokon, že existuje príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Poukázal pritom na rozpornosť výpovedí

samotnej žalobkyne, ako aj na výpoveď svedkyne P. P. Š., ktorá podľa žalovaného nepotvrdila žiadnu zo žalobkyňou tvrdených skutočností. Pokiaľ ide tvrdené porušenie povinnosti žalovaného udržiavať schodisko schodné, uviedol, že vykonaným dokazovaním (fotografia predložená žalobkyňou, výpoveď svedka D. P. L.) bolo preukázané, že žalovaný schodisko špeciálne uspošobil na zimné obdobie nainštalovaním exteriérového koberca, ktorý plní protišmykovú funkciu. Poukazoval na rozporné vyjadrenia žalobkyne čo do miesta pádu, keď na pojednávaní dňa 25.3.2014 žalobkyňa uviedla podľa zástupcu žalovaného ľavú časť schodiska, neskôr na pojednávaní dňa 29.7.2014 žalobkyňa uviedla podľa zástupcu žalovaného strednú časť predmetného schodiska. Podľa neho svedkyňa P. Š. nepotvrdila žiadnu zo skutočností tvrdených žalobkyňou, keď podľa svedkyne bola osoba v čase pádu už zranená, k pádu došlo v ranných hodinách a miestom pádu mala byť pravá strana schodiska. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa nesie zodpovednosť za pád sama, keď nevyužila časť schodiska prispôbenú zimnému obdobiu, v danom čase nemala vhodnú obuv a napokon nevenovala dostatočnú pozornosť realizovanej činnosti. Na základe uvedeného, s poukazom na § 441 Občianskeho zákonníka uzavrel, že žalobkyňa zanedbaním bežného stupňa opatrnosti zavinila vznik škody, a preto ju musí znášať výlučne sama. Dodal, že trvá na tom, že uplatnený nárok je premlčaný v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uzavrel, že žalovaný nielenže nezodpovedá za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok, avšak jeho zodpovednosť nevyplýva ani z § 420a Občianskeho zákonníka, upravujúceho objektívnu zodpovednosť subjektu vykonávajúceho prevádzkovú činnosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou, keďže podľa jeho názoru žalovaný prevádzkou O. X. nevykonáva prevádzkovú činnosť v pravom zmysle tohto zákonného ustanovenia. Bez bližšieho zdôvodnenia opätovne namietol i nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie. Námietku premlčania a nepreukázanie miesta pádu žalobkyne s odkazom na rozpory v jej výpovedi, neexistenciu očitých svedkov a nepotvrdením tvrdených skutočností výpoveďou žalobkyňou navrhutej svedkyne žalovaný bližšie špecifikoval i v písomnom podaní zo dňa 02.12.2015 (č.l. 204) a zo dňa 18.2.2016 (č.l. 229). Zástupca žalovaného tvrdil v rámci jeho obrany, že svedkyňa P. Š. nemohla byť priamym svedkom pádu žalobkyne, nakoľko vo svojej výpovedi uviedla, že potom ako prišla k žalobkyňi sa tejto spýtala, či spadla. K tomuto žalobkyňa reagovala, že svedkyňa sa jej spýtala, či spadla na schodoch. V tejto súvislosti súd poukazuje na tú časť výpovede svedkyne, v ktorom sa svedkyňa jednoznačne vyjadrila k spôsobu pádu žalobkyne (pozn. súdu - z toho možno jednoznačne usúdiť, že bola priamym svedkom pádu žalobkyne) ako i k tomu, že žalobkyňa je osobou, v súvislosti s ktorou vypovedala na Okresnom súde Piešťany.

10. V písomnom podaní zo dňa 29.9.2014 (č.l. 171) a zo dňa 07.12.2015 (č.l. 209) sa zástupca žalobkyne vyjadril k podaniu žalovaného zo dňa 23.9.2014, nesúhlasil s neunesením dôkazného bremena žalobkyňou ani s premlčaním - žaloba bola podaná včas a špecifikácia nárokov bola vykonaná v premlčacej dobe.

11. V písomnom podaní zo dňa 4.8.2017 (č.l. 298) žalovaný poukázal na svoje predošlé vyjadrenia k veci, na ktorých zotrval. Poukázal na rozdielne informácie žalobkyne ohľadom miesta pádu a ako k nemu malo dôjsť, z čoho vyplýva záver, že existuje dôvod domnievať sa, že žalobkyňa (pozn. súdu - nesprávne uvedené žalovaná) vôbec nespádla na predmetnom schodisku. Podľa žalovaného žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k zodpovedaniu primárnej otázky, kde a ako k pádu došlo. Žalovaný vzniku škôd predchádzal uložením protišmykového koberca na predmetné schodisko, ktorý však žalovaná nevyužila. Táto časť použitého schodiska nebola vybavená ani zábradlím. Žalobkyňa sa slobodne na základe svojho uváženia rozhodla, že pôjde po časti schodiska, ktorá nebola vybavená protišmykovým kobercom ani zábradlím. Za situácie údajného klzkého schodiska je neobvyklé nevyužiť časť, ktorá je vybavená zábradlím, ktoré umožní využitie rúk na zabezpečenie dodatočnej opory. Ak žalovaná využila zábradlie, k pádu pošmyknutím by nedošlo, čomu by zabránilo držanie sa zábradlia. V tejto súvislosti je právne významné posúdenie zavinenia poškodenej v súvislosti s ust. § 415 a § 441 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného vo veci nie je daná zodpovednosť žalovaného, keďže žalobkyňi bola škoda spôsobená výlučne jej vlastným konaním.

12. Zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 8.12.2015 (č.l. 215) uviedol, že žalovaná absolvovala celý pobyt. Vo vzťahu k uplatnenému ušlému zisku uviedol, že tvrdenia žalobkyne sú v tomto smere rozporné, keď najprv sa vyjadrila, že mala pracovať ako fyzioterapeut a neskôr sa vyjadrila, že jej činnosť mala spočívať vo vybavovaní formalít na otvorenie prevádzky. Čo sa týka bodového ohodnotenia bolestného v počte 45 bodov, toto nespochybňoval, nerozporoval ani uplatnenú sumu v časti nákladov spojených s liečením vo výške 76,66 €.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, výsluchmi svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi: lekárskymi správami, lekárskeho posudkom o bolestnom, fotografiami, čestným prehlásením, faktúrou za pobyt, dekurzom pacienta, liečebným preukazom, výpisom z obchodného registra, prehlásením, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

14. Z lekárskej správy o vyšetrení žalobkyne zo dňa 27.12.2010 o 15:08 hod. (č.l. 3+32) ortopédom F. X. H., príjmová ortopedická ambulancia F. L.K. X., N. XX, X., bolo zistené, že žalobkyňa pri vyšetrení ošetrovujúcemu lekárovi uviedla, že spadla a pri páde si narazila ľavý lakeť. Vyšetrením ošetrojúci lekár zistil opuch, palpačnú citlivosť, algické rotácie v oblasti hlavičky vretennej kosti a v priebehu diafýzy vretennej kosti. Z lekárskej správy zo dňa 25.3.2011 a zo dňa 26.4.2011 (kontrolné vyšetrenia žalobkyne, obe na č.l. 3) okrem iného vyplýva, že žalobkyňa postúpila liečebný proces, pričom v správe bolo uvedené, že dňa 27.12. spadla v kúpeľoch v X. na schodoch. Zo správy ošetrojúceho lekára F. F. A. (č.l. 33), ktorá tvorí súčasť hlásenia poisťnej udalosti podpísaného žalobkyňou dňa 2.3.2011, vyplýva, že žalobkyňi bola stanovená diagnóza S 50.1 S 60.2 s prejavmi opuchu, palpačnej bolestivosti, obmedzením pohyblivosti ľavého lakťa a zápästia, s hematómom na ľavom lakti a predlaktí, bolestivosť tlaku na hlavičku rádia a bola jej odporúčaná liečba ortézou a rehabilitáciami; v dôsledku pretrvávajúcej bolestivosti a opuchu došlo k predĺženiu liečby, pričom čas nevyhnutného liečenia predstavoval obdobie od 27.12.2010 do 02.03.2011. Z lekárskej správy o vyšetrení žalobkyne na klinike úrazovej chirurgie R. Z. E.. X. A. zo dňa 07.01.2011 (č.l. 35) súd zistil, že žalobkyňa pri vyšetrení ako príčinu vzniku zdravotných ťažkostí uviedla pád v O. X. V. X., pri ktorom si poranila ľavý lakeť a ľavé zápästie. Aj z neskorších lekárskeho správ o vyšetrení žalobkyne (u lekára špecialistu pre liečebnú rehabilitáciu, u cievného chirurga a u neurologičky), datovaných ku dňu 27.12.2010, 04.02.2011, 21.03.2011, 25.03.2011 a 26.04.2011, vyplýva, že žalobkyňa za príčinu pretrvávajúcich zdravotných problémov (trpnutie ľavej hornej končatiny) označila pád na ľavý lakeť počas kúpeľnej liečby v X..

15. Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 02.03.2011 (č.l. 3, resp. 86, 121), vypracovanom F. F. A., úrazovým chirurgom, mal súd preukázané, že v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov bolo bolestné za poškodenie na zdraví žalobkyne (v dôsledku pádu v O. X. X. dňa 27.12.2010) ohodnotené na 45 bodov, a to po 15 bodov za pohmoždenie predlaktia vľavo (položka 113 b), pohmoždenie zápästia vľavo (položka 113 c) a pohmoždenie lakťa vľavo (položka 113 c).

16. Z potvrdenia H. Q. zo dňa 8.12.2013 (č.l. 41) vyplýva, že žalobkyňa mala po ústnom dohovore v roku 2010, pracovať na dohodu v jej firme s odmenou od 200,-eur mesačne, no nakoľko koncom roku 2010 utrpela vážny úraz s neurčitou dobou liečenia, k naplneniu ich dohody neprišlo. Obdobný (takmer totožný) obsah obsahovalo potvrdenie H. Q. zo dňa 8.12.2013 (č.l. 114 spisu).

17. Vo výpise z účtu žalobkyne zo zdravotnej poisťovne L. zo dňa 4.12.2013 (č.l. 122) vyplývajú okrem iného i úhrady vo výške 66,66 € (dňa 7.1.2011 v sume 14,42 €, 7.2.2011 v sume 2,91 €, 10.2.2011 v sume 4,24 €, 21.3.2011 v sume 27,76 €, 25.3.2011 v sume 17,33 €). Z príjmového pokladničného bloku zo dňa 1.4.2014 (č.l. 124) vyplýva úhrada sumy 10,-€ ako doplatok za USG vyšetrenie.

18. V písomnom čestnom prehlásení F. X. ako sestry žalobkyne a F. X. ako švagra žalobkyne (č.l. 78, resp. 115,118) vyplýva, že títo potvrdili, že v dobe od 26.12.2010 do 02.01.2011 mali spolu so žalobkyňou zabezpečený pobyt v hoteli X. V. X., ktorý zahŕňal absolvovanie rôznych zdravotníckych procedúr, silvestrovskú večeru so zábavou a privítaním nového roka. Potvrdili, že sestra žalobkyne F. X. sa pošmykla na schodoch hneď v prvý deň pobytu, a preto hneď upozornili recepciu hotela, kde im bolo oznámené, že túto skutočnosť vyriešia. Na druhý deň mali ísť spolu so žalobkyňou na prechádzku, avšak po príchode na recepciu sa dozvedeli, že žalobkyňa spadla a má narazenú pravú ruku. Sestra žalobkyne strávila so žalobkyňou celú noc a ďalšie dni, pretože žalobkyňa pre silné bolesti nevládala sama zabezpečovať svoje základné potreby; v dôsledku uvedenej udalosti tak bol pobyt pre všetky stresový. Potvrdené boli aj vyjadrenia žalovanej o tom, že na predmetných schodoch sa pošmykli i iní hostia, ako aj ponuka riaditeľa hotela kompenzovať žalobkyňi udalosť sumou 100,- eur.

19. Fotografie predložené žalobkyňou (č.l. 45, resp. 95-100 a 127-132) zobrazujú stav schodiska vedúceho do O. X., pričom v nich je vidno z pohľadu spredu hotela v ľavej časti schodiska zelený koberec s pozostatkami snehu, stredná časť schodiska je bez viditeľnej vrstvy snehu a v pravej časti z pohľadu

spreď hotela je vidieť vrstva snehu ako i technické riešenie pre kočíky, kufre, atď. Na fotografiách je taktiež zobrazená časť končatiny a na jednej fotografii je zobrazená tvár žalobkyne. Na fotografii (č.l. 127) žalobkyňa vyznačila tú časť schodiska, ktorú použila dňa 27.12.2010 pri schádzaní, túto znázornila šípku, kruhom znázornila miesto pošmyknutia a hviezdíčkou miesto jej dopadu. Fotografiou (č.l. 303) preukazovala žalobkyňa použitú obuv v čase jej pádu.

20. Z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2010 spoločnosti T. vyplýva, že je vystavená na meno žalobkyne, na sumu 1.072,-€, s tým, že obsahovala nasledovné údaje: termín: 26.12.2010 - 02.01.2011, destinácia: X.Ď., hotel: kúpeľný O. X., pobyt: silvestrovský pobyt, dátum platby (splatnosti): 15.11.2010, stravovanie: polpenzia, typ izby: komfort, jednolôžková 1x, dvojlôžková 1x, počet nocí:7, počet hostí: 3 (1+2).

21. V dekurze pacienta (žalobkyne) zo dňa 27.12.2010 o 14:45 hod. (č.l. 101), ktorý bol súdu predloženým stranou žalovaného sa uvádza, že okolo 14.30 hod. volali z recepcie hotela, že ich klientka - žalobkyňa sa pošmykla na schodoch, pričom si udrela ľavú hornú končatinu a bradu, nakúsila si peru. Žalobkyňi bol ihneď priložený sáčok s ľadom. Napriek upozorneniam, aby rukou nehýbala, klientka bola ľahko hysterická a snažila si dať obklad z ľadu dolu. X.. A. odviezol žalobkyňu na vyšetrenie. Na cestu do NsP odmietla ľad, napriek poučeniu. V dekurze je uvedené, že klientka uznávala, že nemala vhodnú obuv (na podpätku a s hladkou podošvou), no napriek uvedenému vinila hotel že nemal zabezpečené schody proti namŕzaniu.

22. Z liečebného preukazu vystaveného na meno žalobkyne F. V. V. na obdobie od 26.12.2010 do 02.01.2011 (č.l. 135) a sumáru absolvovaných procedúr (č.l. 136) vyplýva, že žalobkyňa absolvovala procedúry odo dňa 29.12.2010 do 2.1.2011 v takom počte ako boli uvedené v liečebnom preukaze.

23. Z výpisu z obchodného registra žalovaného (č.l. 143) mal súd preukázané, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou s predmetom činnosti (okrem iného) ubytovacie služby v ubytovacích zariadeniach s prevádzkovaním pohostinských činností v týchto zariadeniach, prevádzkovanie zariadení slúžiacich na regeneráciu a rekondíciu, a to od 01.11.2007.

24. Výsluchom žalobkyne (č.l. 46) bolo zistené, že si objednala pobyt pre 3 osoby v O. X. V. X. a to pre ňu, jej nevlastnú sestru a jej manžela. Pobyt bol v období od 26.12.2010 do 2.1.2011, pričom hneď prvý deň ako prišli, sa jej sestra pošmykla a spadla na umelom trávniku (koberci), ktorý sa nachádzal na ľavej strane schodišťa smerujúceho do O. X., nakoľko bol zľadovatený, no nič sa jej nestalo. Na druhý deň, t.j. 27.12.2010 asi o 13.30 hod. sa žalobkyňa vybrala von na prechádzku, no keďže vedela, že sa jej sestra predchádzajúci deň pošmykla na koberci pred vstupom do hotela, z tohto dôvodu po tomto koberci na schodoch nešla, išla po druhej strane schodišťa, kde sa tento koberec nenachádzal. Na tomto schodišti sa nachádzal sneh, čo je vidieť aj na fotografii doloženej do spisu. Hneď ako vstúpila na druhý stupienok zhora, tak sa pošmykla, nakoľko to bolo zľadovatené a ona to nevidela, nakoľko ľad sa nachádzal medzi prvým a druhým schodom tak, že to z jej pohľadu chôdze nebolo vidno. Po tomto pošmyknutí padala asi 6 schodov smerom dolu, pričom sa zastavila na prvej plošine, tzv. medziposchodí. Žalobkyňa uviedla, že sa šmykla tak, že padala rukami a hlavou dopredu a zrejme dopadla na ľavý lakeť a zápästie, resp. na ľavú hornú končatinu, čo usudzovala z charakteru jej zranenia. Žalobkyňa vylúčila takú možnosť pádu, že by padala na zadnú časť tela. Svedkom pádu bola podľa žalobkyne žena (hotelový hosť), ktorá jej následne pomáhala s návratom späť do hotela na recepciu, nakoľko jej po páde na schodišti prišlo zle, točila sa jej hlava. Touto svedkyňou bola pani P. Š.. Ako žalobkyňa po páde prišla na recepciu, tak recepcnej povedala, čo sa stalo, že spadla na schodoch, na čo sa jej ona spýtala, či potrebuje lekársku pomoc, načo žalobkyňa uviedla, že chce ísť k lekárovi. Následne recepcná zavolała zamestnanca hotela, ktorý žalobkyňu autom odviezol na lekársku pohotovosť v X.. So zranenou rukou sa liečila 5 mesiacov. Žalobkyňa uviedla, že o problémoch na schodoch upozornila recepcnú na hoteli dňa 26.12.2010 a súčasne uviedla, že samotný zamestnanec hotela, ktorý ju viezol na pohotovosť, uviedol, že nie je prvá, ktorá spadla na týchto schodoch. Žalobkyňa taktiež uviedla, že asi 2 dni po páde sa v hoteli stretla s riaditeľom hotela, ktorý jej za tento pád ponúkol kompenzáciu 100,- eur. Žalobkyňa ďalej uviedla (č.l. 148), že absolvovala celý pobyt v O. X. od 26.12.2010 do 2.1.2011, avšak po páde jej musela s obliekaním, jedným a hygienou pomáhať jej nevlastná sestra, ktorá bola taktiež na pobyte. Žalobkyňa nenamietala, že absolvovala procedúry uvedené v listine predloženej žalovaným. Žalobkyňa sa vyjadrila k dekurzu pacienta, resp. k nevhodnej obuvi tak, že nevie, čo sa myslelo tým nevhodná obuv, nakoľko mala čižmy s malým opätkom s gumovou podrážkou, nepredpokladala, že sa

šmykne na schodoch. Nevedela sa vyjadriť, či si dávala ľadový obklad dole alebo nie, no nevylúčila, že sa po páde mohla neadekvátne správať, avšak s termínom hysterická nesúhlasila. K svedeckej výpovedi P. Š. uviedla, že nie je pravda, že by mala nejaký obväz na ruke, nakoľko keď prišla do hotela, kde absolvovali prehliadku, doktorka ju prehliadla, nemala žiadny problém. Čo sa týka potvrdenia zo dňa 8.12.2013 uviedla, že mala s pani Q. spolupracovať, jej úlohou ako asistentky bolo zriadiť, resp. vybavovať rehabilitáciu pacientov, neskôr mala pracovať u nej ako fyzioterapeutka (č.l. 175). Na otázku súdu (č.l. 214) sa žalobkyňa nevyjadrila, aké konkrétne (zaplatené) služby nemohla počas pobytu absolvovať. Na pojednávaní dňa 6.4.2017 žalobkyňa uviedla (a súčasne na fotografii na č.l. 127 aj graficky znázornila), že použila strednú časť schodiska, lebo tá vyzerala najčistejšia, nepredpokladala (napriek jej skúsenosti z predchádzajúceho dňa, kedy sa pošmykla na schodoch jej nevlastná sestra), že tam bude ľad, po schodoch išla sama. Žalobkyňa uviedla, že na zelenom koberci videla kryštáliky ľadu, preto sa rozhodla ísť inou časťou schodiska. Obuté mala snehule, nesúhlasí s obsahom dekurzu čo sa týka nevhodnej obuvi, tento dekurz vyhotovovali zamestnanci žalovaného. Čo sa týka spolupráce s pani Q., žalobkyňa uviedla, že mala byť u nej zamestnaná formou pracovnej zmluvy, t.j. vo vzťahu zamestnávateľ (pani Q.) a zamestnanec (žalobkyňa), bola by asistentkou pani Q., pomáhala by jej so živnosťou, zisťovali by pritom záujem o fyzioterapiu, v prípade záujmu by si žalobkyňa potom otvorila živnosť na fyzioterapiu. Do toho času by jej pani Q. dala nejakú odmenu s príjmovým dokladom. Čo sa týka úroku z omeškania, t.j. prečo tento požaduje od 27.3.2011, k tomuto sa žalobkyňa nevedela vyjadriť ani na pojednávaní dňa 30.09.2014 (č.l. 176) ani na pojednávaní dňa 10.08.2017 (č.l. 305). Žalobkyňa sa opätovne nevedela vyjadriť (ako na pojednávaní dňa 8.12.2015 - č.l. 214), aké procedúry boli zahrnuté v cene 1.072,-€ a ktoré z nich nevyužila. Ďalej upresnila, že zo žalovanej sumy 500,-€ predstavujúcu bolestné a výdavky za lieky predstavuje časť vo výške 76,66 eura výdavky za lieky tak ako ich špecifikoval jej zástupca podaním zo dňa 13.06.2014 a zvyšná časť zo sumy 500,-€ predstavuje bolestné (pozn. súdu - 423,34 €). Čo sa týka ušlého zisku v sume 1.000,-€, tento si uplatnila za 5 mesiacov, nakoľko počas tejto doby bola práceneschopná. Opätovne žalobkyňa uviedla, že zelenú časť schodiska (koberec) nepoužila z toho dôvodu, že sa predchádzajúci deň na tom šmykla jej sestra, ktorej sa nič nestalo, toho dňa 27.12.2010 na zelenom koberci videla kryštáliky ľadu, a preto použila inú časť schodiska, na ktorom nebolo vidno žiadny sneh ani ľad.

25. Z výsluchu svedkyne P. P. Š. (č.l. 105, t.j. v čase neprítomnosti žalobkyne na predmetnom pojednávaní) bolo zistené, že v predmetnom hoteli bola ubytovaná viackrát v rokoch 2010, 2011. Potvrdila, že v ňom bola ubytovaná na vianočný a novoročný pobyt v období od 24.12.2010 do 02.01.2011, teda aj 27.12.2010. Uviedla, že každé ráno chodila venčiť psa a pri tomto venčení jedného dňa, ktorého dátum si presne nepamätala, v ranných hodinách okolo 8.00 hod. bola svedkom pádu ženy na schodoch hotela, ktorá viackrát „preletela“ cez schody, preto jej išla pomôcť a ako k nej pristúpila, tak sa jej spýtala, či sa jej niečo nestalo, potom jej pomohla vstať a následne táto pani odišla do hotela a ona zostala vonku. Svedkyňa uviedla, že v tom čase bola tuhá zima, podľa jej tvrdení schody boli ako keby zľadovatené. Svedkyňa uviedla, že táto žena išla po zelenej časti schodiska (nevedela či to bol materiál z PVC alebo iný). Svedkyňa popísala vzhľad schodiska tak, že pri pohľade z hotela na pravej časti schodov pri zábradlí boli schody asi tak do 2/3 schodiska pokryté niečím zeleným (PVC alebo iný materiál); na ľavej strane bolo taktiež zábradlie, avšak táto časť slúžila na batožiny. Toto schodisko bolo jedinou možnosťou ako ísť do hotela a z hotela. Dodala, že v čase tejto udalosti schody neboli ničím posypané, boli klzké. Taktiež uviedla, že táto žena padala spôsobom, akoby robila kotúľ, t.j. padala smerom dopredu, nie na chrbát. Ako prišla po páde k žene, táto jej ukázala, že má na ruke obväz, pričom nevedela svedkyňa uviesť, ktorá ruka to bola. Na dožiadanie tunajšieho súdu bola Okresným súdom Bratislava V (sp. zn. 1Cd/2/2015) opätovne vypočutá svedkyňa P. P. Š., ktorá za prítomnosti žalobkyne jednoznačne potvrdila, že žalobkyňa je osobou, v súvislosti s ktorou vypovedala na Okresnom súde Piešťany dňa 17.06.2014 o okolnostiach jej pádu zo dňa 27.12.2010 na schodoch O. X. V. X.. Svedkyňa k svojej predošlej výpovedi dodala, že vychádzajúc zo svojich skúseností, akákoľvek námraza, sneh, či dážď spôsobuje šmykľavosť schodov pred hotelom; ona sama zvykne chodiť opatrne, po jednej strane schodov, a to po koberci, ktorý je lemovaný zábradlím. Tiež oznámila, že v predmetnom hoteli bola ubytovaná aj v zime 2014, pričom aj v tomto období na schodoch spadlo niekoľko ľudí. Reagujúc na otázku žalobkyne, ktorá bola zo strany žalovaného označená za sugestívnu, svedkyňa svoju predchádzajúcu výpoveď pozmenila v tom smere, že nedokáže presne vymedziť čas incidentu, bolo to pri venčení jej psa; uviedla však, že to bolo počas dňa, vonku nebola tma. Taktiež uviedla, že ona zvykne schádzať z hotela po pravej strane schodiska.

26. Z výsluchu svedka D.. P. L. (č.l. 149) bolo zistené, že tento je zamestnancom žalovaného, pracuje ako technický námestník a obhospodaruje O. X. po technickej stránke. Svedok uviedol, že vie, čo je predmetom tohto konania, žalobkyňa mala v ich hoteli úraz na schodisku pred niekoľkými rokmi, v tomto čase bol v budove hotela, nebol však priamym svedkom pádu, len mu to z recepcie oznámili. Po oznámení incidentu z recepcie sa išiel pozrieť na schodisko, pričom zistil, že koberec, ktorý bol na schodišti, lemovanom zábradlím, bol v stave, že sa po ňom dalo chodiť. Priznal, že kamenné schodište je v prípade mrazov klzké ako každý kameň, preto na toto schodište dali exteriérový koberec (umelinovú textíliu s asi 0,5 - 0,75 cm vlasom). Uviedol, že schodisko je široké asi 4,5 až 5 m, zelený koberec má šírku 1,2 m. Ľavá časť schodiska z pohľadu od hotela býva niekedy využívaná klientmi hotela na kufríky, kočíky, v tejto ľavej časti sa nachádza široký pás (asi 70 cm). Svedok ďalej uviedol, že zelený koberec i v situácii, keď sa do neho dostane voda, či sneh, ktoré namrznú, si naďalej plní svoju protišmykovú funkciu; je tam vlasec, ktorý túto funkciu spĺňa i v prípade mrazov. Uvedený koberec sa nepospáva, tento sa len zametá. Čo sa týka čistenia schodov počas zimnej údržby, toto má cez deň na starosti údržbár a v noci nočný recepcný. Uviedol, že zamestnanci hotela schodisko posypávajú, a to dva razy denne, podľa potreby. Pred tieto schody sa nedáva žiadna tabuľa (upozornenie) na možnosť pádu, keďže sa vykonáva údržba týchto schodov. Pokiaľ ide o predmetný deň, potvrdil, že boli silné mrazy; tvrdil, že schodisko bolo ráno po siedmej hodine posypané, no či bolo posypané aj v neskorších hodinách, uviesť nevedel. Podľa svedka bol pád žalobkyne na schodoch ojedinelým prípadom, od roku 2007, čo v hoteli pracuje, si na iný prípad nespomína. Svedok má vedomosť o tom, že sa o žalobkyňu starala hotelová lekárka a potom ju viezli do nemocnice. Čo sa týka stavu schodiska, uviedol, že jeho stav bol taký, ako je zachytený na fotografii na č.l. 127 spisu.

27. V záverečnej reči žalobkyňa uviedla, že je sklamaná z toho celého, znechutená, k právnym aspektom sa nevyjadřila.

28. V záverečnej reči žalovaný uviedol, že je toho názoru, že nebol preukázaný pád žalobkyne na schodisku O. X., žalobkyňa neustále menila miesto jej pádu, pád žalobkyne bol bez očitého svedka. Opätovne vzniesol námietku premlčania, s tým, že v premlčacej dobe bolo uplatnené len bolestné a nárok na hotové výdavky, po uplynutí premlčacej doby nárok na náhradu ušlej mzdy ako i nárok na hodnotu voucherov. V konaní bolo preukázané, že dohodnuté služby (procedúry) boli skutočne aj poskytnuté, pokiaľ sa jedná o náhradu mzdy, nebola preukázaná existencia dohody, vo vyjadreniach žalobkyne boli rozpory v tom, aká práca mala byť vykonávaná. Ak došlo k pádu na schodisku hotela (čo ale odmieta), bolo to zavinené v celom rozsahu samotnou žalobkyňou, ktorá použila časť schodiska nevybavenú na využitie v zimných podmienkach, najmä nebola vybavená protišmykovým kobercom a zábradlím, ktoré poskytovalo dodatočnú oporu, ak by k pošmyknutiu došlo. Poukázal pritom na skutočnosť, že sestra žalobkyne, ktorá sa mala pošmyknúť na časti schodiska vybavenom zábradlím a protišmykovým kobercom, neutrpela žiadnu škodu. nič sa jej nestalo.

29. Súd zamietol vykonanie dokazovania výsluchmi svedkov H. Q., F. X. a F. X., nakoľko takéto dokazovania považoval za nadbytočné, nevhodné a neúčelne, a to s prihliadnutím na to, že v spise sa nachádzajú písomné prehlásenia (potvrdenia) týchto osôb a je nepravdepodobné, že pri ich výsluchu boli zistené iné skutočnosti než tie, ktoré sú obsahom ich písomných vyjadrení, preto dokazovanie oboznámením sa s predmetnými listinnými dôkazmi súd považuje za dostačujúce. Súd zamietol vykonanie dokazovania aj výsluchom svedka - vtedajšieho riaditeľa hotela X., nakoľko tento nebol priamym svedkom pádu žalobkyne, jeho výpoveď preto nie je pre rozhodnutie vo veci samej podľa názoru súdu potrebná.

30. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo naplnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

31. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

32. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

33. Podľa § 420a odsek 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou. Škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená:

a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti,
b) fyzikálnymi, chemickými, prípadne biologickými vplyvmi prevádzky na okolie,
c) oprávneným vykonávaním alebo zabezpečením prác, ktorými sa spôsobí inému škoda na nehnuteľnosti alebo sa mu podstatne sťaží alebo znemožní užívanie nehnuteľnosti. Zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená.

34. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

35. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

36. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

37. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

38. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 437/2004 Z.z.), tento zákon ustanovuje podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

39. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

40. Podľa § 2 ods. 3 písm. a), b) zákona č. 437/2004 Z.z., na účely tohto zákona poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví. Poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví.

41. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

42. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

43. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

44. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky 3) uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

45. Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 20. mája 2010 č.13134/2010-OL o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 za jeden bod je 14,89 eura.

46. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

47. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

49. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

51. Po právnom posúdení veci súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa v dňoch od 26.12.2010 do 2.1.2011 absolvovala (spolu s ďalšími 2 osobami, a to manželmi X.) pobyt v O. X. V. X., čo bolo preukázané jednak výsluchom žalobkyne ako i viacerými listinnými dôkazmi (faktúra z č.l. 120, čestné prehlásenia manželov X. na č.l. 78, liečebným preukazom žalobkyne - č.l. 135, dekurzom pacienta z č.l. 101) a napokon táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi ani sporná. Ďalej bolo výpisom z obchodného registra na žalovaného preukázané, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou s predmetom činnosti (okrem iného) ubytovacie služby v ubytovacích zariadeniach s prevádzkovaním pohostinských činností v týchto zariadeniach, prevádzkovanie zariadení slúžiacich na regeneráciu a rekondíciu, a to od 01.11.2007. Nakoľko predmetom tohto konania sú nároky žalobkyne na zaplatenie sumy 2.000,-€ s prísl. z titulu ublíženia na jej zdraví, ku ktorému dôjsť počas jej pobytu v O. X. V. X. dňa 27.12.2010, bolo potrebné v prípade preukázania tvrdenia žalobkyne o jej páde na schodoch hotela zaoberať sa otázkou zodpovednosti žalovaného. Súd právne posúdil zodpovednosť žalovaného za škodu žalobkyne v zmysle ust. § 420a Občianskeho zákonníka. Zodpovedným subjektom podľa § 420a Občianskeho zákonníka je spravidla podnikateľ (fyzická alebo právnická osoba), ktorý prevádzkovú činnosť vykonáva vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou predpokladá existenciu týchto podmienok: a) existencia udalosti vyvolanej prevádzkou činnosťou, b) spôsobenie škody, c) príčinná súvislosť medzi a) a b). Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a OZ nie je zavinenie osoby zodpovednej za škodu, pretože ide o objektívnu zodpovednosť (zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie). Predpokladom zodpovednosti podľa § 420a ods. 1 OZ nie je protiprávny úkon, ale určitá škodná udalosť, ktorá bola príčinou vzniku škody. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že k pádu žalobkyne došlo práve na schodoch hotela, ktorý prevádzkuje, resp. prevádzkoval ku dňu 27.12.2010 (dátum pádu) žalovaný, čo žalovaným jednak ani neurobil sporným, keď sám v písomnom vyjadrení jeho zástupcu ku skutkovým tvrdeniam žalobkyne uviedol, že je prevádzkovateľom hotela, v ktorom sa ubytovávajú i starší ľudia (č.l. 64) a súčasne to uviedol zástupca žalovaného i na pojednávaní 6.5.2014 (č.l. 54), keď potvrdil, že je prevádzkovateľom hotela. Z ustanovenia § 420a odsek 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že prevádzkovou činnosťou sa rozumie cieľavedomá a organizovaná činnosť, ktorá spravidla súvisí s výkonom podnikateľskej alebo obchodnej činnosti určitého subjektu, pričom predmet týchto činností je vymedzený v zriaďovacej listine, v stanovách alebo v živnostenskom oprávnení. Z ustanovenia § 420a odsek 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že za prevádzkovú činnosť sa považuje i činnosť, ktorá bezprostredne, objektívne a fakticky predchádza, či nadväzuje na činnosť hlavnú. V danom prípade je jednoznačne zrejmé, že ku škode žalobkyne došlo v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že v predmete činnosti žalovaného sú obsiahnuté ubytovacie služby v ubytovacích zariadeniach a prevádzkovanie zariadení slúžiacich na regeneráciu a rekondíciu. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou má objektívny charakter a existuje bez ohľadu na zavinenie. Zbaviť sa tejto zodpovednosti je možné len v prípade, ak bola škoda spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, ktorá nemala pôvod v prevádzke alebo bola spôsobená vlastným konaním poškodeného, pričom zbavenie sa zodpovednosti musí preukazovať prevádzkovateľ, teda žalovaný. Zodpovednosť žalovaného (bez

ohľadu na vlastníctvo k nehnuteľnosti - hotela) za škodu vzniknutú žalobkyňi je potrebné posudzovať podľa ustanovenia § 420a Občianskeho zákonníka, pretože príčinou tejto škody bolo prevádzkovanie ubytovacích služieb, ako i prevádzkovanie zariadení slúžiacich na regeneráciu, pričom k pádu žalobkyne došlo práve na schodoch hotela, ktoré sú jediným prístupovým a odchodovým miestom k samotnému hotelu žalovaného, teda ich použitie bezprostredne súvisí s prevádzkovou činnosťou žalovaného, bez ich použitia by nebolo možné využitie služieb (prevádzkovanie činnosti) žalovaného. Prevádzka tohto schodiska je podľa názoru súdu činnosť, ktorá bezprostredne, objektívne a fakticky predchádza, či nadväzuje na činnosť hlavnú žalovaného. S takýmto právnym posúdením sa stotožnil aj odvolací súd (bližšie pozri bod 3. odôvodnenia tohto rozsudku), s tým, že žalovaný ako prevádzkovateľ hotela je povinný si počínať tak, aby schodisko, ktoré je jedinou prístupovou cestou do hotela, umožnilo jeho klientom bezpečný transport do hotela i z hotela. Schodisko je súčasťou hotela, preto súvisí s jeho prevádzkovou činnosťou zameranou na poskytovanie služieb hotela. Je nepochybné, že ide o zodpovednosť objektívnu, žalovaný je povinný zabezpečiť schodnosť schodiska bez ohľadu na vonkajšie poveternostné vplyvy.

52. Čo sa týka preukázania pádu žalobkyne na schodoch hotela v prevádzke žalovaného, to bolo v konaní preukázané jednak výsluchom žalobkyne, ďalej svedkom P. Š. a nepriamo i listinnými dôkazmi, a to lekárskymi správami, v ktorých bola ako príčina vzniku zdravotných ťažkostí žalobkyne uvedená pád v O. X. V. X.T. a súčasne charakter zranení žalobkyne nepriamo potvrdzuje pád žalobkyne spôsobom ako ho žalobkyňa tvrdila v žalobe, resp. počas jej výsluchu. Argumentácia žalovaného spochybňujúca výpovede jednak žalobkyne ako i svedkyne Š.T. je podľa názoru súdu účelová v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za škodu. Uvedenými dôkazmi (výsluch žalobkyne a svedkyne Š.) bolo preukázané, že k pádu žalobkyne došlo na schodoch hotela v prevádzke žalovaného, poukazovanie na naznačené rozdiely v mieste pádu sú podľa názoru súdu irelevantné, nakoľko podstatné je to, že k pádu došlo na schodoch hotela. V tejto súvislosti súd poukazuje na tú časť výpovede svedkyne Š., v ktorom sa svedkyňa jednoznačne vyjadrila k spôsobu pádu žalobkyne ako i k tomu, že žalobkyňa je osobou, v súvislosti s ktorou vypovedala na Okresnom súde Piešťany. Výsluchmi týchto osôb bolo preukázané, že schodisko bol zľadovatené, klzké. Súčasne svedok D.. L. potvrdil stav schodiska tak ako to bolo zachytené a predložené žalobkyňou na fotografii z č.l. 127. Ako bol v uznesení odvolacieho súdu (bod 3. odôvodnenia tohto rozsudku) uvedené, výpoveďou svedkyne P.. P. Š. bolo jednoznačne potvrdené, že k pádu žalobkyne došlo na schodisku žalovaného, jej výpoveď nemožno označiť za nedôveryhodnú len kvôli tomu, že s odstupom času sa jej niektoré pre ňu nepodstatné fakty môžu zlievať či zahmlievať, svedkyňa jasne a nepochybniteľne opísala to, čo opísala aj žalobkyňa, a to pád dolu schodmi, ktorými viackrát preletela. Svedkyňa potvrdila šmyklavosť schodov. Aj podľa odvolacieho súdu možno schodisko považovať v čase pádu za klzké a zľadovatené, čo žalovaný ani nepopieral. Žalovaný nepredložil v konaní žiadny dôkaz preukazujúci, že by žalobkyňa spadla mimo schodiska hotela tak ako to tvrdila.

53. Napriek tomu, že u žalovaného sa jedná o objektívnu zodpovednosť, s prihliadnutím na ust. § 441 OZ je súd v konaní o náhradu škody povinný z úradnej moci skúmať, či sú dané dôvody pre obmedzenie zodpovednosti žalovaného v dôsledku spoluzavinenia poškodeného. Napokon i odvolací súd konštatoval, že s poukazom na ust. § 420a ods. 3 OZ sa žalovaný môže zbaviť zodpovednosti, a to i čiastočne, ak ku škode dôjde aj vlastným konaním poškodeného (§ 441 OZ). Keďže žalobkyňa bola povinná si počínať tak, aby predišla novej škode, bolo jej povinnosťou počínať tak, aby ku škode nedošlo. Bolo na nej, akú cestu dole zo schodov zvolila, kadiaľ išla, ako si teda všeobecne pri schádzaní zo schodov počínala, či bola dostatočne opatrná a obozretná, alebo či sa správala primerane k danej situácii. Súd uvádza, že zavinením treba rozumieť to, či a do akej miery možno osobe, ktorá spôsobila škodu, pričítať okolnosti, ktoré ku vzniku škody viedli (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 23. augusta 2016, sp. zn. 23 Cdo 1053/2015). Súd s prihliadnutím na okolnosti pádu žalobkyne zo zisteného skutkového stavu vykonanými dôkazmi dospel k záveru, že v danom prípade sú dôvody pre čiastočné obmedzenie (zbavenie sa) zodpovednosti žalovaného, a to v dôsledku spoluzavinenia žalobkyne ako poškodenej na vzniku škody (na jej zdraví). Súd má zo to, že ku škode, ktorej náhradu si žalobkyňa čiastočne uplatnila v tomto konaní vo výške 2.000,-€ s príslušenstvom došlo aj vlastným zavinením žalobkyne ako poškodenej. K tomuto záveru súd dospel s prihliadnutím na to, že žalobkyňa napriek tomu, že mala vedomosť o možnom riziku pošmyknutia na schodoch hotela (skúsenosť z predošlého dňa, kedy sa pošmykla na zelenom koberci jej sestra avšak jej sa nič nestalo), ako i na to, že sama žalobkyňa uviedla, že na zelenom koberci uloženom na schodisku videla kryštáliky ľadu, použila inú časť schodiska, a to strednú časť schodiska (graficky zobrazené na č.l. 127), na ktorej sa nenachádzal protišmykový koberec ani (predovšetkým) žiadna opora

(zábradlie), ktorá by bola spôsobilá zabrániť prípadnému pádu žalobkyne v prípade pošmyknutia (daná možnosť pridržiania sa tohto zábradlia). Úvaha žalobkyne v tom smere, že použila práve túto časť (bez koberca a zábradlia) z dôvodu pošmyknutia jej sestry na zelenej časti schodiska ako i viditeľnosti ľadu na tomto zelenom koberci, nebola primeraná daným podmienkam a okolnostiam, zo strany žalobkyne nebola vyhodnotená správne a zodpovedne v tom smere, ako jej to ukladá ustanovenie § 415 OZ, ukladajúce každému povinnosť (tzv. prevenčná povinnosť) počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví. Pokiaľ žalobkyňa mala vedomosť o námraze na zelenom koberci (videla kryštáliky ľadu), musela si byť vedomá, že riziko námrazy je i na inej časti schodiska bez zeleného (protišmykového) koberca. O riziku pošmyknutia mala vedomosť aj z predošlého dňa. Za danej situácie bolo na mieste, aby žalobkyňa v snahe predísť prípadnému vzniku škody na zdraví zvolila taký bezpečný spôsob na použitie schodov, ktorý by eliminoval práve riziko pošmyknutia sa. Toto však podľa súdu prvej inštancie nezbavuje žalovaného jeho objektívnej zodpovednosti v celom rozsahu. Súd má za to, že škoda bola spôsobená aj zavinením poškodenej, t.j. žalobkyne a jedná sa o spoluzavinenia žalobkyne a žalovaného, pričom mieru spoluzavinenia súd určil u žalobkyne v rozsahu 1/3 a u žalovaného v rozsahu 2/3. Súd pri určovaní miery spoluzavinenia (resp. spoluspôsobenia škody) prihliadol na to, že škoda na zdraví žalobkyne nebola výsledkom len objektívnej zodpovednosti žalovaného, ale čiastočne i samotnou poškodenou. Súd pričítal pri určovaní miery spoluzavinenia (spoluspôsobenia škody) u žalobkyne na jej škodu to, že vedome (riskantne) použila tú časť schodiska, ktorá bola bez opory (zábradlia), na presun po schodoch žalobkyňa nepoužila ani inú osobu ako možnú oporu, a teda tieto okolnosti vyvolali čiastočne vznik škody. Žalobkyňa sa nesprávala primerane k danej situácii a jej znalostiam o šmykľavosti schodiska v daný i predošlý deň. Medzi týmto spoluzavinením a škodou u žalobkyne je daná aj príčinná súvislosť. Na porovnanie ohľadom určenia miery spoluzavinenia súd prihliadol rozhodovaciú prax, keď napr. miera spoluzavinenia poškodenej za situácie, ak ku škode došlo v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou vodičom motorového vozidla, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, pričom osoba poškodenej mala o tomto (vodič pov vplyvom alkoholu) vedomosť a napriek tomu sa rozhodla použiť (cestovať) ako spolujazdec týmto vozidlom s takýmto vodičom pod vplyvom alkoholu, je určovaná v zásade v rozsahu 50 %. Súd taktiež prihliadol aj na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co 139/1966, podľa ktorého miera spoluzavinenia poškodenej na škode je v rozsahu 1/3, ak škoda vznikne tým, že poškodenej sa pošmykne na zasnežených schodíkoch autobusu pri nastupovaní, lebo nastupuje len špičkou topánky na schodík autobusu a nie celým chodidlom. Súd preto ustálil mieru spoluzavinenia žalobkyne a žalovaného v rozsahu 1/3 ku 2/3. Otázka prípadnej (ne)vhodnosti použitej obuvi žalobkyňou v danom prípade objektívnym dôkazom preukázaná, predložené dôkazy strán sporu boli dôkazmi produkovanými tou ktorou procesnou stranou. Navyše podstatný v otázke miery spoluzavinenia bol podľa súdu v danom prípade predovšetkým spôsob použitia schodiska žalobkyňou.

54. Čo sa týka samotného nároku žalobkyne uplatneného žalobou, súd sa taktiež zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, pričom túto posúdil ako nedôvodnú, nakoľko ku vzniku škody došlo dňa 27.12.2010 a žaloba bola na súd podaná dňa 25.5.2011, t.j. v dvojročnej premlčacej dobe (§ 106 OZ), pričom žalobkyňa si v žalobe uplatnila nárok na zaplatenia sumy 2.000,-€ s príslušenstvom z titulu náhrady škody na zdraví pozostávajúce z bolestného ako i iných výdavkov, ktoré len v jej podaní zo dňa 4.4.2013 (súdu doručenom 8.4.2013) špecifikovala, žalovaná suma zostala nezmenená, rovnaké zostalo uplatňované právo (na náhradu škody na zdraví) ako i rozhodujúce skutočnosti (k tomu pozri R 46/2000).

55. Po vyriešení otázky (spolu)zodpovednosti sa súd zaoberal už dôvodnosťou nároku uplatneného žalobou vo výške istiny 2.000,-€, ktorá pozostávala zo sumy 500,-€ ako polovice sumy, ktorú zaplatila žalobkyňa za poukazy pre tri osoby (zaplatená vo výške 1.072,-€), zo sumy 1.000,- € titulom ušlého zisku a sumy 500,- € titulom bolestného a výdavkov za lieky a cestovného k lekárom, s tým, že z tejto sumy 500,-€ časť vo výške 76,66 € tvorila hotové výdavky žalobkyne ako náklady spojené s liečením (§ 449 ods. 1 OZ), pričom táto suma nebola medzi stranami sporu ani sporná (viď. vyjadrenie žalovanej strany na pojednávaní dňa 8.12.2015) a časť vo výške 423,34 € (po vyjadrení - spresnení žalobkyne na pojednávaní dňa 10.8.2017) tvorilo bolestné, vychádzajúc z bodového ohodnotenia v počte 45 bodov, ktoré taktiež nebolo medzi stranami sporu sporné. Uvedená suma bolestného vo výške 423,34 € (500 € - 76,66 €) nie je v rozpore s ust. § 5 ods. 2 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z. v spojení s Opatrením MZ SR z 20. mája 2010 č.13134/2010-OL o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010, podľa ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2010 za jeden bod bola 14,89 eura, čo by pri počte bodov 45 predstavovalo sumu 670,05 €. Nárok žalobkyne na bolestnom predstavoval sumu 423,34 €. Súd preto

uvedenú časť žaloby vo výške 500,-€ (76,66 € + 423,34 €) považoval za dôvodnú, pričom pri zohľadnení miery spoluzavinenia predstavuje výška zodpovedajúca 2/3 (miera spoluzavinenia žalovaného) sumu 333,33 eura. K zaplateniu takejto sumy (s prihliadnutím na mieru spoluzavinenia čo do sumy 500,-€ ako i nedôvodnosť zvyšnej časti žaloby vo výške 1.500,- € odôvodnené nižšie) súd preto zaviazal žalovaného výrokom I. tohto rozsudku a uložil mu povinnosť sumu 333,33 eura zaplatiť žalobkyni. Vo zvyšnej časti, t.j. v sume 166,67 € (500 € - 333,33 €) z dôvodu spoluzavinenia žalobkyne žalobu ako nedôvodnú súd zamietol (výrok II.).

56. Ako už bolo vyššie uvedené, súd nepovažoval za dôvodnú žalobu v časti uplatneného nároku vo výške 1.500,-€ (1.000,-€ + 500,- €). Suma 500,-€ podľa žalobkyne predstavuje polovicu sumy, ktorú zaplatila za poukazy pre tri osoby, dôvodiac tým, že po úraze sa jej sestra a švagor museli venovať žalobkyni a nemohli využívať služby naplno. Žalobkyňa však ďalej uviedla (č.l. 148), že absolvovala celý pobyt v O. X. od 26.12.2010 do 2.1.2011, avšak po páde jej musela s obliekaním, jedením a hygienou pomáhať jej nevlastná sestra, ktorá bola taktiež na pobyte. Súd nárok na zaplatenie sumy 500,- € nepovažoval za dôvodný, nakoľko v konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by žalobkyňa nevyužila niektorú zo zaplatených služieb uvedených v predmetnej faktúre na sumu 1.072,- €. Žalobkyňa napokon nenamietala, že absolvovala procedúry uvedené v listine predloženej žalovaným (č.l. 135 a 136). Odôvodnenia nároku na zaplatenie sumy 500,-€ žalobkyňou je pre účely priznania náhrady škody právne irelevantné a nedostatočné. Na otázku súdu sa žalobkyňa nevyjadrila, aké konkrétne (zaplatené) služby nemohla počas pobytu absolvovať. Súd preto uvedený nárok nepovažoval za dôvodný a žalobu v tejto časti 500,-€ zamietol (výrok II.). Suma 1.000,-€ bola žalobkyňou uplatnená (odôvodnená) titulom ušlého zisku za prácu za obdobie 5 mesiacov roku 2011. Súd taktiež uvedený nárok nepovažoval za dôvodný, a to z toho dôvodu, že samotné tvrdenia žalobkyne boli v tom smere, akú prácu, akou formou, za akú (presnú) odmenu vykonávať rozporné. Žalobkyňa prvotne (v podaní zo dňa 4.4.2013 - č.l. 16) uvádzala, že od januára 2011 mala vykonávať prácu ako fyzioterapeut pre T. L. H. Q. s odmenou 200,- € mesačne, neskôr v rámci jej výsluchu už uviedla, že mala s pani Q. spolupracovať, jej úlohou ako asistentky bolo zriadiť, resp. vybavovať rehabilitáciu pacientov, neskôr mala pracovať u nej ako fyzioterapeutka (č.l. 175). Žalobkyňa uviedla, že mala byť u nej zamestnaná formou pracovnej zmluvy, t.j. vo vzťahu zamestnávateľ (pani Q.) a zamestnanec (žalobkyňa), bola by asistentkou pani Q., pomáhala by jej so živnosťou, zisťovali by pritom záujem o fyzioterapiu, v prípade záujmu by si žalobkyňa potom otvorila živnosť na fyzioterapiu. Do toho času by jej pani Q. dala nejakú odmenu s príjmovým dokladom. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že ak by tomu bola tak, že žalobkyňa by bola v pracovnoprávnom vzťahu s pani Q., uvedený spôsob vyplácania mzdy príjmovým dokladom by nebol možný. Navyše žalobkyňa uviedla, že by dostávala „nejakú“ odmenu, teda nie je zrejmé (preukázané) jednoznačne a nespochybniteľne prípadná výška tejto odmeny, či by sa jednalo o príjem „netto“ alebo „brutto“, atď. Takéto neurčité vyjadrenie nemôže zakladať povinnosť žalovanému nahradiť preto žalobkyňou vyčíslenú sumu 1.000,-€. Za daného stavu nemohol súd nárok žalobkyne čo do zaplatenia sumy 1.000,- € ako ušlého zisku posúdiť pre rozpornosť ako dôvodný, predložené potvrdenie zo dňa 8.12.2013 bolo vyhotovené zrejme až pre účely tohto konania, týmto dokladom (ani žiadnym iným) žalobkyňa nedisponovala začiatkom roka 2011, kedy mala nastúpiť podľa jej tvrdenia do práce k pani Q.. Za danej situácie tu absentuje aj príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia žalobkyne a tvrdeným ušlým ziskom v tvrdenej výške 1.000,-€, keďže nebolo jednoznačne preukázané, aký druh práce mala žalobkyňa vykonávať. Navyše v konaní nebol predložený ani dôkaz preukazujúci dobu liečenia žalobkyne v roku 2011 v trvaní 5 mesiacov tak ako to tvrdila žalobkyňa, z ktorého vychádzala pri určení sumy ušlého zisku. Vo vzťahu k definícii ušlého zisku súd poukazuje rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2017, sp. zn. 5 Cdo 195/2015, v zmysle ktorého je „ušlý zisk stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote“. Žalobkyňa podľa názoru súdu bez pochybností nepreukázala, že by pri predpokladom chode vecí reálne dosiahla tvrdený zisk 1.000,-€. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti zaplatenia sumy 1.000,-€ ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

57. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

58. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, má žalobkyňa nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobkyni úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 563 Občianskeho zákonníka a §§ 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, avšak tento priznal vo výške 8,25 % ročne (nie požadovaných 9 % ročne), zo súdom priznanej sumy 333,33 eura (nie požadovanej sumy 2.000 €), pričom tento jej priznal od 04.12.2013 (nie od požadovaného dňa 27.3.2011), t.j. priznal jej ho odo dňa nasledujúceho po dni doručenia špecifikácie žaloby žalovanému (doručená mu bola na pojednávaní dňa 03.12.2013), kedy sa žalovaný podľa názoru súdu preukázateľne dostal do omeškania. Žalobkyňa nepreukázala, že by sa žalovaný dostal do omeškania už dňa 27.3.2011, prečo úrok z omeškania požaduje od 27.3.2011 sa žalobkyňa nevedela vyjadriť ani na pojednávaní dňa 30.09.2014 (č.l. 176) ani na pojednávaní dňa 10.08.2017 (č.l. 305). Súd preto vychádzal pri omeškaní z doručenia špecifikácie žaloby žalovanému, kedy mal žalovaný objektívne možnosť sa dozvedieť o svojom dlhu, resp. povinnosti k splneniu dlhu. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu vo zvyšnej časti úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

59. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

62. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, teda z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalovaný je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 2.000,- € s príslušenstvom, no súdom jej bola priznaná len suma 333,33 € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobkyne 16,67 % a úspech žalovaného (neúspech žalobkyne) 83,33 %. Čistý úspech žalovaného potom predstavuje 66,66 % (88,33 % - 16,67 %), keď od úspechu žalovaného bolo potrebné odrátať úspech žalobkyne. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).